

λόχος

λόχος, ο, ουσ. [<αρχ. λόχος <λέχομαι (= πλαγιάζω)], ο λόχος. **1.** αρκετός αριθμός ανθρώπων: «εγώ του 'πα να 'ρθει με κάνα δυο φίλους του κι αυτός κουβάλησε ολόκληρο λόχο». **2.** ως επιφών. **λόχος!** λέγεται τη στιγμή, που εισβάλλουμε σε ένα χώρο, όπου είναι συγκεντρωμένη η παρέα μας και είναι ένας τρόπος, για να κάνουμε πανηγυρικά αισθητή την παρουσία μας. Στη στρατιωτική γλώσσα ακολουθεί συνήθως το παράγγελμα *προσοχή(!)*.

- η μάνα του λόχου, βλ. λ. [μάννα](#).

- την πέρασε ολόκληρος λόχος, (για γυναίκες) έχει υποστεί τη σεξουαλική πράξη από πολλούς άντρες: «αυτή ισχυρίζεται πως δε γνώρισε πολλούς άντρες, αλλά, απ' ό,τι ξέρω, την πέρασε ολόκληρος λόχος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας